

P7_TA(2014)0129

Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgads — nodarbinātības un sociālie aspekti

Eiropas Parlamenta 2014. gada 25. februāra rezolūcija par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — nodarbinātības un sociālie aspekti 2014. gada izaugsmes pētījumā (2013/2158(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 9. pantu,
- ņemot vērā LESD 145., 148., 152. pantu un 153. panta 5. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 28. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 13. novembra paziņojumu „Gada izaugsmes pētījums par 2014. gadu” (COM(2013)0800) un tam pievienoto Vienotā nodarbinātības ziņojuma projektu,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 23. oktobra rezolūciju par Eiropas Ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — 2013. gada prioritāšu īstenošana¹,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 2. oktobra paziņojumu „Par ekonomikas un monetārās savienības sociālās dimensijas pastiprināšanu” (COM(2013)0690),
- ņemot vērā jautājumu O-000122/2013 – B7-0524/2013 Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski, un ar to saistīto Parlamenta 2013. gada 21. novembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu par ekonomikas un monetārās savienības (EMS) sociālās dimensijas pastiprināšanu²,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu „Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 8. septembra normatīvo rezolūciju par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņem — stratēģijas „Eiropa 2020” integrēto pamatnostādņu II daļa³,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 18. aprīļa paziņojumu „Virzoties uz ekonomikas atlabšanu ar daudzām jaunām darba vietām” (COM(2012)0173),
- ņemot vērā jautājumu O-000120/2012 Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski, un ar to saistīto Parlamenta 2012. gada 14. jūnija rezolūciju par virzību uz ekonomikas atlabšanu, radot daudz jaunu darba vietu⁴,

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0447.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0515.

³ OV C 308 E, 20.10.2011., 116. lpp.

⁴ OV C 332 E, 15.11.2013., 81. lpp.

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 23. novembra paziņojumu „Jaunu prasmju un darba vietu programma. Eiropas ieguldījums ceļā uz pilnīgu nodarbinātību” (COM(2010)0682) un Parlamenta 2011. gada 26. oktobra rezolūciju par šo jautājumu¹,
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 16. decembra paziņojumu „Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību: Eiropas pamatprogramma sociālai un teritoriālai kohēzijai” (COM(2010)0758) un Parlamenta 2011. gada 15. novembra rezolūciju par šo jautājumu²,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Jaunatnes iespēju iniciatīva” (COM(2011)0933),
 - ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 20. novembra rezolūciju par Sociālo ieguldījumu paktu — atbildes reakciju uz krīzi³,
 - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 20. februāra paziņojumu „Sociālie ieguldījumi izaugsmei un kohēzijai, tostarp Eiropas Sociālā fonda īstenošana 2014.–2020. gadā” (COM(2013)0083),
 - ņemot vērā jautājumu O-000057/2013 – B7-0207/2013 Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski, un ar to saistīto Parlamenta 2013. gada 12. jūnija rezolūciju par Komisijas paziņojumu „Sociālie ieguldījumi izaugsmei un kohēzijai, tostarp Eiropas Sociālā fonda īstenošana 2014.–2020. gadā”⁴,
 - ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 5. februāra rezolūciju par finansējuma pieejamības uzlabošanu maziem un vidējiem uzņēmumiem⁵,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A7-0091/2014),
- A. tā kā ekonomikas lejupslīde eurozonā skaitliskā izteiksmē beidzās 2013. gada otrajā ceturksnī, bet tā kā gada izaugsme eurozonā šogad saglabāsies nestabila un bezdarba līmenis joprojām ir ļoti augsts; tā kā, lai ekonomikas atlabšanu varētu uzskatīt par ilglaicīgu un lai radītu ES sociālekonomisko problēmu atrisināšanai nepieciešamo impulsu, ir būtiski jāveicina ilgtspējīga izaugsme;
- B. tā kā bezdarbs ES ir sasniedzis satraucoši augstu līmeni — 26,6 miljonus un ilgtermiņa bezdarbs vairumā dalībvalstu ir palielinājies un sasniedzis visu laiku augstāko līmeni visā ES; tā kā nodarbinātības līmeņa pazemināšanās ir bijusi izteiktāka tajās valstīs, kurās bija jāveic vērienīgas fiskālās reformas;
- C. tā kā jauniešu bezdarbs ES ir sasniedzis vēl nepieredzētu līmeni — vidēji 23 %; tā kā dažās dalībvalstīs bezdarba līmenis jauniešiem vecumā no 16 līdz 25 gadiem pārsniedz 50 %; tā kā situācija darba tirgū ir īpaši smaga jauniešiem, kuri neatkarīgi no viņu izglītības līmeņa bieži kļūst par bezdarbniekiem, slēdz nestabilus darba līgumus, strādā kā neapmaksāti praktikanti vai emigrē; tā kā tika lēsts, ka 2011. gadā ekonomikas zaudējumi dalībvalstīs

¹ OV C 131 E, 8.5.2013., 87. lpp.

² OV C 153 E, 31.5.2013., 57. lpp.

³ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0419.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0266.

⁵ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0036.

jauniešu neiesaistīšanas darba tirgū dēļ bija EUR 153 miljardi, kas atbilst 1,2 % no ES IKP; tā kā darba tirgus regulējuma pārmērīgas stingrības dēļ vairākās dalībvalstīs trūkst elastīguma, lai efektīvi absorbētu krīzes situācijas; tā kā spēkā esošie darba tirgus regulējošie tiesību akti atsevišķos gadījumos var nesamērīgi aizsargāt darba tirgus dalībniekus un negatīvi ietekmēt gados jaunu cilvēku iekļaušanu darbaspēkā;

- D. tā kā šī ir bijusi dziļākā un ilgstošākā lejupslīde ekonomikā aizvadīto 100 gadu laikā, taču katastrofa ir novērsta, un krīzes sekas ir izlīdzinātas pa vairākiem gadiem, pat desmitgadēm, un tā kā šīs sekas ietver to, ka ilgtermiņa bezdarbs joprojām pieaug, kas, iespējams, izraisīs strukturālo bezdarbu; tā kā darba tirgus segmentācija turpina palielināties, vidējie māsaimniecību ienākumi daudzās dalībvalstīs samazinās un rādītāji liecina par tendenci, ka nedaudz pieaug un padziļinās nabadzība un sociālā atstumtība, tostarp nodarbinātu personu nabadzība, un tas turpināsies vēl dažus gadus;
- E. tā kā Starptautiskais Valūtas fonds (SVF) nesen norādīja, ka pastāv iespēja piemērot labākus un progresīvākus nodokļus, kas varētu palīdzēt samazināt nevienlīdzību ES; tā kā ir jāmazina darbaspēkam uzliktais nodokļu slogs, paredzot citus ilgtspējīgākus nodokļu veidus, lai veicinātu izaugsmi un darbvietu radīšanu un nodrošinātu papildu ienākumus, kā arī ir jāpalielina konsolidācijas centienu leģitimitāte;
- F. tā kā krīzes rezultātā ir izveidojusies vēl nepieredzēta un aizvien pieaugoša atšķirība starp centrālo un nomales valstu ražošanas un nodarbinātības rādītājiem; tā kā atšķirība starp centrālo un nomales valstu bezdarba līmeni 2012. gadā sasniedza 10 procentpunktus salīdzinājumā ar tikai 3,5 procentpunktiem 2000. gadā; tā kā tiek prognozēts, ka šogad šī atšķirība sasniegs maksimumu;
- G. tā kā ir jāturpina izaugsmi veicinoša un diferencēta fiskālā konsolidācija, lai ilgtermiņā garantētu labklājības valsts un publisko finanšu ilgtspējību;
- H. tā kā ekonomikas uzlabošanās pazīmes tādējādi būtu jāuztver kā pamudinājums apņēmīgi turpināt centienus pievērsties izaugsmei un nodarbinātībai, lai turpinātu reformu programmas ar mērķi uzlabot konkurētspēju un nodrošināt ilgstošu ekonomikas atlabšanu;
- I. tā kā Komisija savās ekonomikas prognozēs attiecībā uz izaugsmes un bezdarba rādītājiem iepriekšējos gados ir pieļāvusi kļūdas, kas liecina par to, ka ir jāuzlabo prognozēšanas modelis, ja grib pārvarēt krīzi; tā kā fiskālās konsolidācijas temps ir palēninājies; tā kā darbvietu radīšana eurozonā joprojām ir ļoti vāja; tā kā saskaņā ar Eirostata sniegtajiem datiem inflācija eurozonā ir zemāka par ECB noteiktajiem mērķiem;
- J. tā kā demogrāfiskās tendences rada spiedienu uz valstu budžetiem un pensiju sistēmām; tā kā turpina pieaugt paredzamais dzīves ilgums;
- K. tā kā ir jāņem vērā paredzamā dzīves ilguma koeficients, lai nodrošinātu pensiju sistēmu ilgtspējību;
- L. tā kā krīzes laikā koncentrēšanās uz ātrumu un intensitāti strukturālo reformu īstenošanā dalībvalstīs ir bijusi asimetriska, no nomales valstīm prasot daudz vairāk pūļu nekā no centrālajām valstīm; tā kā visām dalībvalstīm vajadzētu būt kopīgam impulsam un tām būtu jāveic nepieciešamās strukturālās reformas, lai veicinātu ilgtspējīgu un līdzsvarotu izaugsmi un darbvietu radīšanu ES teritorijā;

- M. tā kā visām dalībvalstīm ir jāuzlabo savi rezultāti un konkurētspēja, un liela problēma, ar ko pašlaik saskaras eurozona, ir pieaugošās sociālekonomiskās atšķirības starp dalībvalstīm; tā kā visu dalībvalstu interesēs ir nodrošināt, lai nodarbinātības un sociālās problēmas tiktu savlaicīgi un efektīvi atrisinātas nolūkā nepieļaut ekonomikas lejupslīdi;
- N. tā kā ieguldījumi izglītībā, apmācībā, pētniecībā un inovācijā — ekonomikas izaugsmei un darba vietu radīšanai būtiski svarīgās jomās — ES joprojām ir mazāki nekā tās galvenajiem ekonomiskajiem partneriem un konkurentiem citviet pasaulē; tā kā, lai ilgtspējīgā veidā izkļūtu no krīzes, šajās jomās ir vajadzīgi produktīvi ieguldījumi;
- O. tā kā uzņēmējiem paredzētam atbalstam būtu jābūt dalībvalstu prioritātei;
- P. tā kā, lai mazinātu ciklisku krīžu ietekmi, ir vajadzīgs saskaņots politikas instrumentu kopums, kurā apvienota makroekonomikas politika, struktūrpolitika, stabila darba tirgus institūcijas, nesegmentēti darba tirgi, darba koplīgumu slēgšana un labi finansētas labklājības sistēmas; tā kā, lai mazinātu ciklisku krīžu ietekmi, svarīga ir arī sistēma, kuras pamatā ir ātra reintegrācija darba tirgū un uz elastdrošību balstīti atbalsta pasākumi;
- Q. tā kā nabadzības līmenis kopš 2007. gada pieaug tā, ka pašlaik nabadzība vai sociālā atstumtība apdraud 24,2 % ES iedzīvotāju; tā kā sociālās aizsardzības izdevumi ir samazinājušies gandrīz visās dalībvalstīs un tā kā Sociālās aizsardzības komiteja (SAK) brīdina, ka aizvien vairāk cilvēku apdraud nabadzība zemu ienākumu dēļ, bērnu nabadzība, neapmierinātas ārstnieciskās vajadzības, smaga materiālā nenodrošinātība un sociālā atstumtība;
- R. tā kā ES nespēj sasniegt gandrīz nevienu no stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem, un tā kā dalībvalstu panākumi stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā ir neapmierinoši; tā kā 2013. gada valstu reformu programmās noteiktās saistības nav pietiekamas, lai sasniegtu lielāko daļu no ES līmeņa mērķiem;
- S. tā kā ir svarīgi, lai tiktu veicināta visu Eiropas pusgada īstenošanā iesaistīto dalībnieku demokrātiskā pārskatatbildība, līdzdalība un leģitimitāte; tā kā šajā procesā ir svarīgi nodrošināt pienācīgu Parlamenta līdzdalību; tā kā dalībvalstu parlamenti ir pilsoņu iegūto un deleģēto tiesību pārstāvji un nodrošinātāji; tā kā Eiropas pusgada ieviešanā vajadzētu pilnībā ievērot dalībvalstu parlamentu prerogatīvas;
- T. tā kā nav izstrādāta kārtība, ar ko nodrošinātu, ka Eiropadome ņem vērā Parlamenta nostāju, pirms tā pieņem ikgadējās prioritātes, ko Komisija ir ierosinājusi gada izaugsmes pētījumā;
- U. tā kā 2014. gada 20.–22. janvārī Parlaments rīkoja augsta līmeņa sanāksmes ar dalībvalstu parlamentu pārstāvjiem (Eiropas parlamentārā nedēļa), lai apspriestu 2014. gada izaugsmes pētījumu, tostarp tā nodarbinātības un sociālos aspektus,**

Sociālie rādītāji

1. atzinīgi vērtē to, ka šogad gada izaugsmes pētījumam (GIP) pievienotajā Vienotā nodarbinātības ziņojuma projektā pirmo reizi ir ietverts nodarbinātības un sociālās politikas rezultātu pārskats, kas palīdzēs stiprināt nodarbinātības un sociālās politikas attīstības pārraudzību, veicot makroekonomisko uzraudzību Eiropas pusgada procesā; uzskata, ka tam būtu jāietekmē politikas norādes Eiropas pusgadā, lai pastiprinātu ekonomikas un monetārās savienības sociālo dimensiju, jo tā ir ne tikai vēlama, bet arī nepieciešama krīzes

pārvarēšanai un nopietnu sociālekonomisko atšķirību novēršanai eurozonā, tādējādi uzlabojot tās ilgtspējību; ir ļoti nobažījies par Parlamenta ierobežoto ietekmi uz Eiropas pusgadu; pauž nožēlu par to, ka Komisija un Padome ir maz izdarījušas, lai stiprinātu ekonomikas politikas nostādņu demokrātisko kontroli; uzskata, ka saskaņā ar spēkā esošajiem Līgumiem LESD 136. pants ļauj Padomei, pamatojoties uz Komisijas ieteikumu un ņemot vērā tikai to dalībvalstu balsojumu, kuru naudas vienība ir euro, Eiropas pusgada ietvaros pieņemt saistošas ekonomikas politikas pamatnostādnes eurozonas valstīm; uzsver, ka stimulu mehānisms nostiprinātu ekonomikas politikas koordinācijas saistošo raksturu; aicina Iestāžu nolīgumā paredzēt Parlamenta iesaisti gada izaugsmes pētījuma un ekonomikas politikas un nodarbinātības pamatnostādņu izstrādē un apstiprināšanā;

2. uzsver, ka sociālās un ekonomikas prioritātes, kas ir apstiprinātas stratēģijas „ES 2020” ietvaros, ir savstarpēji cieši saistītas; uzskata, ka ekonomikas ilgtspējību un makroekonomisko līdzsvaru nedz vidējā termiņā, nedz ilgtermiņā nav iespējams panākt, ja netiek stiprināta un nodrošināta EMS sociālā dimensija; uzskata, ka Savienības sociālie un ekonomiskie aspekti ir vienas monētas divas puses un ka tām abām ir būtiska nozīme ES attīstībā;
3. tomēr atzīmē, ka atšķirībā no makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras rezultātu pārskata šie rādītāji nav noteikti par saistošiem; prasa Komisijai un dalībvalstīm izvērtēt šo situāciju, ņemot vērā ES pieaugošo nelīdzsvarotību sociālajā un nodarbinātības jomā;
4. pauž nožēlu, ka Komisijas ierosinātie nodarbinātības un sociālie rādītāji nav pietiekami, lai pilnībā aptvertu visas dalībvalstu situācijas nodarbinātības un sociālajā jomā; prasa rezultātu pārskatā iekļaut papildu rādītājus, jo īpaši bērnu nabadzības līmeni, piekļuvi veselības aprūpei, bezpajumtniecību un pienācīga darba indeksu, lai varētu atbilstīgi novērtēt sociālo situāciju dalībvalstīs; uzskata, ka šie rādītāji — pēc apspriešanās ar Parlamentu — ir regulāri jāpārskata; norāda, ka nav izstrādāta kārtība, ar ko nodrošinātu, ka Eiropadome ņem vērā Parlamenta nostāju, pirms tā pieņem ikgadējās prioritātes, ko Komisija ir ierosinājusi gada izaugsmes pētījumā;

Eurogrupas nodarbinātības un sociālo lietu ministru sanāksmes

5. uzsver, cik svarīgi ir tas, lai Eurogrupas nodarbinātības un sociālo lietu ministri vajadzības gadījumā tiktos pirms eurozonas samitiem, un uzskata, ka vienlīdz svarīgas ir kopīgas tikšanās, lai panāktu saskanīgu *EPSCO* padomes un *ECOFIN* padomes nostāju un līdz ar to nodrošinātu, ka eurozonas līderu sarunās un lēmumos sociālie un nodarbinātības jautājumi tiek aplūkoti pilnīgāk, un lai dotu ieguldījumu eurozonas valstu un valdību vadītāju sanāksmēs;

Nepieciešamība no jauna stimulēt iekšējo pieprasījumu un radīt kvalitatīvas darbvietas, veicot produktīvus ieguldījumus un uzlabojot produktivitāti

Pakts par ieguldījumu un produktivitātes palielināšanu ES

6. norāda, ka, lai gan strukturālās reformas var dot rezultātus vidējā līdz ilgā termiņā, ir jāstimulē ES iekšējais pieprasījums un šim nolūkam Komisijai un Padomei ir jāpalielina ieguldījumi, lai nodrošinātu ilgtspējīgu izaugsmi un kvalitatīvas darbvietas īstermiņā un palielinātu iespējas vidējā termiņā; atzīmē, ka galvenie mērķi jau ir noteikti stratēģijā „Eiropa 2020” un 2012. gada jūnijā saskaņotajā Izaugsmes un nodarbinātības paktā, bet ir

jāpasteidzina finansēšanas process; tāpēc mudina dalībvalstis izveidot ieguldījumu paketi, lai īstermiņā panāktu būtiskus uzlabojumus ekonomikas situācijā un dalībvalstu darba tirgu stāvoklī, kā tas aicināts Parlamenta 2013. gada 11. septembra rezolūcijā par jauniešu bezdarba novēršanu — iespējamajiem risinājumiem¹;

7. uzsver, ka ES konkurētspēju galvenokārt palielinās ar produktivitāti veicinošiem ieguldījumiem izglītībā, pētniecībā un izstrādē, nepārtrauktā inovācijā, turpmākā digitalizācijā un mākoņdatošanas pakalpojumos; uzskata, ka tie ir dzinējspēki, kas ES padarīs par galamērķi, kam priekšroku dod globālie uzņēmumi, par tādu preču un pakalpojumu eksportētāju, kam ir augsta pievienotā vērtība, un par augstas kvalitātes darbavietu nodrošinātāju;
8. pauž bažas, ka vairāk nekā 20 dalībvalstis relatīvā izteiksmē (procentos no IKP) ir samazinājušas izdevumus izglītībai, tādējādi apdraudot savu izaugsmi un konkurētspēju, no kā izriet arī neatbilstība starp darbaspēka vajadzībām un faktisko darbaspēka kvalifikāciju; norāda, ka, samazinot šādus ieguldījumus, pastiprināsies ES strukturālās nepilnības, ņemot vērā pieaugošo vajadzību pēc augsti kvalificētiem darbiniekiem un to, ka daudzās dalībvalstīs liela daļa darbaspēka pašlaik ir ar zemu kvalifikāciju; brīdina, ka saskaņā ar Eirostata datiem ES 27 dalībvalstīs 2011. gadā gandrīz puse bērnu, kuru vecāku izglītības līmenis bija zems, bija pakļauti nabadzības riskam salīdzinājumā ar 22 % bērnu, kas dzīvoja kopā ar vecākiem, kuru izglītības līmenis bija vidējs, un 7 % bērnu, kuru vecākiem bija augsts izglītības līmenis, un norāda, ka lielākās atšķirības Eirostats konstatēja Rumānijā (78 % bērnu mājsaimniecībās ar zemu izglītības līmeni salīdzinājumā ar 2 % bērnu mājsaimniecībās ar augstu izglītības līmeni), Čehijas Republikā (76 % un 5 %), Slovākijā (77 % un 7 %), Bulgārijā (71 % un 2 %) un Ungārijā (68 % un 3 %);
9. atzinīgi vērtē to, ka GIP par 2014. gadu Komisija aicina dalībvalstis aizsargāt vai veicināt ilgāka termiņa ieguldījumus izglītībā, pētniecībā un inovācijā, enerģētikā un ar klimatu saistītos pasākumos; tomēr uzskata, ka tas nav pietiekami, lai dalībvalstis ar jau tā ierobežotu budžetu varētu sasniegt šo mērķi; aicina Komisiju īstenot plānu, ar ko šīm dalībvalstīm palīdzētu veikt nepieciešamos ieguldījumus, piemēram, izglītībā un pētniecībā un izstrādē, ņemot vērā šo nozaru potenciālu nodrošināt izaugsmi un radīt darbavietas;

Eiropas fondi

10. norāda, ka laikā, kad pastāv smagi fiskālie ierobežojumi un aizdošanas spējas privātajā sektorā ir samazinātas, Eiropas fondi ir būtisks ietekmes līdzeklis, ko dalībvalstis izmanto, lai stimulētu ekonomiku un palīdzētu sasniegt stratēģijā „Eiropa 2020” ietvertos izaugsmes un nodarbinātības mērķus;
11. uzskata, ka kohēzijas politikai ir liela nozīme iekšējo konkurētspējas atšķirību un strukturālās nelīdzsvarotības samazināšanā; aicina Komisiju steidzami pārplānot neizmantotos struktūrfondu līdzekļus, tos novirzot jauniešu nodarbinātības programmām un MVU; aicina Komisiju rast īpašus risinājumus tām dalībvalstīm ar ļoti augstu bezdarba līmeni, kuras savu līdzfinansēšanas problēmu dēļ būs spiestas atdot atpakaļ ES piešķirtos līdzekļus;
12. aicina Komisiju piemērot sākotnējā ieguldījuma principu fondiem, kas ir būtiski, lai nodrošinātu atlabšanu no krīzes, piemēram, Eiropas Sociālajam fondam 2014.–2020. gada

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0365.

periodā, tajā pašā laikā uzmanīgi pārraugot sākotnējā ieguldījuma principa nevēlamu ietekmi, piemēram, automātiskas atcelšanas risku un ietekmi uz maksājumu profiliem, attiecībā uz tām dalībvalstīm, kurās ir augstākais bezdarba līmenis un tiek īstenoti stingri fiskālās konsolidācijas pasākumi, jo īpaši saistībā ar ekonomikas izaugsmes, nodarbinātības un stratēģisko ieguldījumu veicināšanas programmām;

13. uzskata, ka vismaz 25 % valstij piešķirto Kohēzijas fonda līdzekļu būtu jāizmanto tam, lai dalībvalstīs ar augstāko bezdarba un nabadzības līmeni īstenotu īpašas Eiropas Sociālā fonda programmas;

Kvalitatīvas darba vietas un pienācīgas algas ar mērķi palielināt produktivitāti

14. prasa izveidot tādus darba tirgus, kas ir vieglāk pielāgojami un dinamiskāki, spēj pielāgoties ekonomiskās situācijas traucējumiem, neizraisot darbinieku atlaišanu un pārmērīgas algu korekcijas; atgādina, ka daudzu ES darba ņēmēju pirktspēja ir krasi samazinājusies, mājsaimniecību ienākumi ir pazeminājušies un iekšējais pieprasījums sarucis, vēl vairāk palielinot bezdarbu un sociālo atstumtību, jo īpaši tajās dalībvalstīs, kuras krīze ir skārusi vissmagāk; norāda, ka darbaspēka izmaksu samazināšana, kas tieši ietekmē algas/atalgojumu, nedrīkst būt vienīgā stratēģija konkurētspējas atgūšanai; atzīmē — paziņojumā par 2014. gada GIP ir uzsvērts, ka stabilākās valstis, kurām ir iespējas īstenot pietiekami elastīgus pasākumus, kā vienu no izdevumu palielināšanas veidiem varētu izmantot algu celšanu; prasa ieteikumos ietvert vērienīgāku pieeju, ar ko veicināt līdzsvarotāku izaugsmi un darbvietu radīšanu eurozonā;
15. atzīmē, ka Komisija savā 2014. gada Vienotā nodarbinātības ziņojuma projektā norāda, ka darbaspēka izmaksu samazinājumi kopā ar mērenajām algām ir radījuši cenu izmaiņas, kas daļēji noticis tāpēc, ka vienlaicīgi ir palielināti netiešie nodokļi un administratīvi noteiktās cenas;
16. atzīmē, ka pienācīgas darbavietas un algas ir svarīgas ne tikai sociālajai kohēzijai un taisnīguma panākšanai sabiedrībā, bet arī spēcīgas ekonomikas saglabāšanai; aicina Komisiju un dalībvalstis saskaņā ar savām attiecīgajām pilnvarām ierosināt pasākumus, kas mazina nevienlīdzību un garantē pienācīgu atalgojumu; aicina dalībvalstis apkarot nodarbinātu personu nabadzību, īstenojot darba tirgus politiku, kuras mērķis ir nodrošināt strādājošiem iztikas minimumu;
17. norāda, ka nodarbinātības pieauguma virzītājspēks Eiropā ir sievietes un ka līdz ar to ir jādara vairāk, lai pilnībā izmantotu nodarbināto sieviešu produktivitātes potenciālu, šajā nolūkā plašāk īstenojot dzimumu līdztiesības politikas nostādnes un efektīvāk izmantojot ES finansējumu;
18. uzsver, cik būtiski ir apzināt iespēju mazināt spiedienu uz algām, ieviešot minimālās algas shēmas saskaņā ar valstu praksi;
19. uzsver, ka uz zināšanām balstītā ekonomikā būtiska nozīme ir nodarbinātības kvalitātei, lai veicinātu augstu darba produktivitāti un inovāciju strauju ieviešanu, balstoties uz kvalificēta, pielāgoties spējīga un motivēta darbaspēka un nodrošinot pienācīgus veselības un drošības standartus, drošības sajūtu un pieņemamu darba laiku;

Reformas kvalitatīvas līdzdalības veicināšanai darba tirgū

20. aicina dalībvalstis valsts reformu programmās 2014. gadam izklāstīt savus vispārējos un jauniešu nodarbinātības plānus; pauž nožēlu, ka, neraugoties uz Parlamenta atkārtotiem lūgumiem, daudzas dalībvalstis šādus plānus 2013. gadā neiesniedza;
21. pauž nožēlu, ka Padome savās 2013. gada norādēs nav ņēmusi vērā Parlamenta aicinājumu pievērsties nodarbinātības kvalitātei; aicina Komisiju, pamatojoties uz GIP 2014. gadam, KVAI ietvert nodarbinātības kvalitāti, apmācību, duālās apmācību shēmas, piekļuvi mūžizglītībai, darba ņēmēju pamattiesības un atbalstu darba tirgus mobilitātei un pašnodarbinātībai, paaugstinot darba ņēmēju drošību;
22. uzsver, ka darba tirgus reformām ir jābūt orientētām uz darba produktivitātes un efektivitātes paaugstināšanu, lai uzlabotu ES ekonomikas konkurētspēju un nodrošinātu ilgtspējīgu izaugsmi un darbvieta radīšanu, vienlaikus stingri ievērojot Eiropas sociālo tiesību aktu kopuma un tā principu burtu un garu; uzskata, ka darba tirgus reformas būtu jāīsteno tā, lai uzlabotu iekšējo elastību un nodarbinātības kvalitāti;
23. uzskata, ka strukturālajām darba tirgus reformām būtu jārada iekšējais elastīgums, lai ekonomikas traucējumu laikā saglabātu nodarbinātību, un jānodrošina nodarbinātības kvalitāte, drošība pārejai no vienas darbavietas uz citu, bezdarbnieku pabalstu sistēmas, kas balstās uz aktivizēšanas prasībām un ir saistītas ar reintegrācijas politiku, kura saglabā nodarbinātības stimulus, vienlaikus nodrošinot pienācīgus ienākumus, kā arī jāievieš tādi līguma noteikumi, kas cīnās pret darba tirgus segmentāciju, prognozē ekonomikas pārstrukturēšanu un nodrošina piekļuvi mūžizglītībai; uzskata, ka tikai līdzsvars, kura pamatā ir elastdrošība, var nodrošināt konkurētspējīgu darba tirgu;
24. uzsver, cik svarīga pašreizējā kontekstā ir aktīva, vispusīga un iekļaujoša nodarbinātības politika; ir ļoti nobažījies, ka vairākas dalībvalstis, neraugoties uz pieaugošo bezdarba līmeni, ir samazinājušas budžeta piešķirumus šādas nodarbinātības politikas finansēšanai; aicina dalībvalstis ciešā sadarbībā ar sociālajiem partneriem palielināt aktīvas darba tirgus politikas tvērumu un efektivitāti;
25. aicina dalībvalstis sadarbībā ar privāto sektoru un sociālajiem partneriem un atbilstīgi valsts praksei izstrādāt un iesniegt nodarbinātības plānus, ietverot konkrētus darbvieta radīšanas pasākumus, jo īpaši nozarēs, kurām saskaņā ar Komisijas konstatējumiem ir liels potenciāls, piemēram, veselības un sociālās aprūpes nozarē, resursu ziņā efektīvā ekonomikā ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni un IKT nozarē; aicina dalībvalstis, izmantojot minētos plānus, atbalstīt darba iespēju radīšanu, jo īpaši attiecībā uz ilgstošiem bezdarbniekiem, vecāka gadagājuma bezdarbniekiem, sievietēm un citām prioritārām grupām, kuras krīze ir skārusi vissmagāk, tādām kā imigranti un personas ar invaliditāti;
26. uzsver programmas *Erasmus+* nozīmi, kā arī būtisko ieguldījumu, kādu darba tirgus situācijas uzlabošanā, jo īpaši attiecībā uz jauniešiem, var sniegt Eiropas programma izglītībai, apmācībai, jaunatnei, sportam un valodām;
27. uzsver, cik būtiski ir nostiprināt sadarbību starp valsts nodarbinātības dienestiem (VND), lai izstrādātu un ieviestu Eiropas mēroga uz pierādījumiem balstītas pamatmācību sistēmas un īstenotu Eiropas darba tirgus iniciatīvas;

Jauniešu bezdarbs

28. sevišķi nobažījies ir par joprojām ļoti augsto jauniešu bezdarba līmeni; norāda, ka

nenodarbinātu jauniešu situācija ir īpaši satraucoša; tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis nekavējoties rīkoties, lai iesaistītu jauniešus darba tirgū; aicina dalībvalstis īstenot jau sen pieņemtus vai jaunus pasākumus ar mērķi risināt jauniešu bezdarba problēmu un samazināt to jauniešu skaitu, kuri nav iesaistīti nedz nodarbinātībā, nedz izglītībā vai apmācībā, ņemot vērā kvalitātes aspektu attiecībā uz pienācīgu nodarbinātību, kurā pilnībā tiek ievēroti darba pamatstandarti;

29. atzinīgi vērtē Padomes pieņemto garantiju jauniešiem un EUR 6 miljardu piešķiršanu Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvai nākamajā DFS; aicina dalībvalstis steidzami īstenot garantijas jauniešiem shēmas un efektīvi izmantot pieejamos resursus, koncentrējoties uz tiem jauniešiem, kuri atrodas vissarežģītākajā situācijā; tomēr pauž bažas par to, ka atsevišķas valdības nav piešķirušas šo pasākumu īstenošanai nepieciešamo finansējumu; aicina dalībvalstis ieviest atbilstošu sistēmu, ar ko pārraudzīt īstenoto pasākumu un piešķirto finanšu resursu efektivitāti;
30. ar gandarījumu norāda, ka iepriekš minētos līdzekļus var izmantot nākamās finanšu shēmas pirmajos divos gados; tomēr atgādina, ka kopumā šī summa ir nepietiekama, lai ilgtspējīgā veidā izskaustu jauniešu bezdarbu, un ka tai ir jābūt pirmā maksājuma daļai, kas paredzēta cīņai ar šo problēmu; uzsver — SDO ir aprēķinājusi, ka tikai eurozonā vien ir vajadzīgs EUR 21 miljards, lai īstenotu efektīvu programmu jauniešu bezdarba izskaušanai, un salīdzinājumam jāmin zaudējumi, kas ekonomikai radušies dēļ tā, ka jaunieši nav iesaistīti darba tirgū, proti, dalībvalstīs 2011. gadā šie zaudējumi sasniedza EUR 153 miljardus jeb 1,2 % no ES IKP; aicina Komisiju garantiju jauniešiem noteikt par prioritāti un solītajā DFS termiņa vidusposma pārskatā palielināt pieejamo budžetu;
31. aicina Komisiju un Padomi nodrošināt, ka arī dalībvalstīm, kurās tiek īstenota pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra, ir fiskālās iespējas izmantot garantijas jauniešiem shēmas;
32. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par stažēšanās kvalitātes sistēmu, lai jauniešiem palielinātu nodarbinātības iespējas un uzlabotu darba apstākļus; tomēr norāda, ka priekšlikumā nav ietverta prasība nodrošināt pienācīgu atalgojuma līmeni; aicina Komisiju, dalībvalstis un Eiropas sociālos partnerus vērienīgi izmantot Eiropas Mācekļību alianses sniegtās iespējas;

Darbaspēka mobilitāte

33. uzskata, ka nekavējoties ir jāizstrādā atbilstoši pasākumi, ņemot vērā to darba ņēmēju un jo īpaši jauniešu skaitu, kuri nodarbinātības iespēju meklējumos dodas prom no savas izcelsmes valsts uz citu dalībvalsti; atzīmē, ka pašlaik tiek veikti grozījumi ES tiesību aktos, lai garantētu pensijas tiesību pārvedamību un turpinātu izmaksāt nodarbinātības pabalstus vismaz trīs mēnešus, kamēr pabalsta saņēmējs meklē darbu citā dalībvalstī; atzīmē, ka Padome un Parlaments ir vienojušies par papildu pensijas tiesību pārrobežu pārvedamību;
34. uzsver, cik būtiskas ir duālās izglītības sistēmas, kuras tiek īstenotas atsevišķās dalībvalstīs; uzskata, ka duālo izglītību iespējams īstenot daudzās citās dalībvalstīs, vienlaikus ņemot vērā konkrētās valsts īpatnības;
35. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu pilnveidot Eiropas darbvietu mobilitātes portālu (*EURES*), pastiprinot un paplašinot tā darbību un jo īpaši veicinot jauniešu mobilitāti; aicina šim nolūkam kopā ar dalībvalstīm izstrādāt īpašu stratēģiju; tomēr norāda, ka mobilitātei arī

turpmāk ir jābūt brīvprātīgai un tā nedrīkst ierobežot centienus uz vietas izveidot darba un apmācību vietas, lai nepadziļinātu intelektuālā darbaspēka emigrācijas problēmu, kas jau ir radusies krīzes visvairāk skartajās dalībvalstīs;

Taisnīgākas nodokļu sistēmas

36. atzīmē, ka ienākumu nevienlīdzība starp dalībvalstīm un pašās dalībvalstīs pieaug, jo īpaši ES dienvidos un nomalē; turklāt norāda, ka daudzās valstīs krīze ir pastiprinājusi algu polarizācijas un darba tirgus segmentācijas ilgtermiņa tendenci;
37. norāda, ka SVF nesen uzsvēris, ka pastāv iespēja piemērot labākus un progresīvākus nodokļus, kas varētu palīdzēt samazināt nevienlīdzību ES; uzsver, ka ir jāmazina darbaspēkam uzliktais nodokļu slogs, paredzot citus ilgtspējīgākus nodokļu veidus, lai veicinātu izaugsmi un darbvietu radīšanu un nodrošinātu papildu ienākumus nolūkā palielināt konsolidācijas centienu legimitāti;
38. aicina dalībvalstis pieņemt pasākumus, kas sekmē darbvietu radīšanu, piemēram, nodarbinātības nodokļu reformas, kas rada stimulus nodarbinātībai, atbalsta brīvprātīgu pašnodarbinātību un veicina uzņēmējdarbību stratēģiskās nozarēs;
39. norāda, ka svarīgi ir samazināt darbaspēka nodokļus, jo īpaši mērķtiecīgi un īslaicīgi samazinot sociālā nodrošinājuma iemaksas vai ieviešot darbvietu subsidēšanas shēmas jauniem darbiniekiem, sevišķi jauniešiem, zemu atalgotiem un mazkvalificētiem darba ņēmējiem, ilgstošiem bezdarbniekiem, kā arī citām neaizsargātām grupām, vienlaikus nodrošinot valsts pensiju sistēmu ilgtspēju ilgtermiņā;
40. uzsver, ka, lai aizsargātu darba ņēmējus un ienākumus un saglabātu sabiedrības ticību nodokļu sistēmu taisnīgumam un efektivitātei, ir svarīgi veikt efektīvus pasākumus ar mērķi apkarot nedeklarētu nodarbinātību, viltus pašnodarbinātību, krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, jo īpaši saistībā ar pašreiz aktuālo fiskālo konsolidāciju;

Sociālās tendences un sociālās aizsardzības sistēmu ilgtspēja

Nepieciešamība samazināt nabadzību un sociālo atstumtību

41. pauž bažas par to, ka nabadzība ir pieaugusi visās vecuma grupās; atzīmē, ka pēdējos gados divās trešdaļās dalībvalstu nabadzība un sociālā atstumtība ievērojami pieauga vecuma grupā no 18 līdz 64 gadiem un tas notika galvenokārt tāpēc, ka palielinājās nenodarbinātu vai maz nodarbinātu māsaimniecību skaits un pieauga nodarbinātu personu nabadzība; atzīmē, ka nabadzības un sociālās atstumtības risks 2012. gadā bija daudz augstāks (48,8 %) trešo valstu valstspiederīgajiem (vecumā no 18 līdz 64 gadiem) nekā ES pilsoņiem; aicina Komisiju un dalībvalstis nekavējoties rīkoties, lai īstenotu stratēģijā „Eiropa 2020” noteikto mērķi nabadzības un sociālās atstumtības jomā; mudina Komisiju un dalībvalstis bez kavēšanās rīkoties, lai apkarotu bērnu nabadzību, ņemot vērā to, ka 2011. gadā 27 % bērnu, kas bija jaunāki par 18 gadiem, bija pakļauti nabadzības vai sociālās atstumtības riskam; aicina Komisiju sniegt ieteikumus, tos jo īpaši adresējot dalībvalstīm, kurās ir augstākais nabadzības vai sociālās atstumtības riskam pakļauto bērnu īpatsvars vecumā līdz 18 gadiem;
42. atzinīgi vērtē to, ka GIP 2014. gadam ir atzīta nepieciešamība novērst krīzes sociālās sekas un nodrošināt sociālās aizsardzības finansiālo ilgtspēju; aicina dalībvalstis pastiprināt

drošības tīklus, nodrošināt labklājības sistēmu efektivitāti un veikt ieguldījumus profilakses pasākumos;

43. atzinīgi vērtē fondu „ES atbalsts vistrūcīgākajām personām Savienībā”, kas sniegs atbalstu personām, kuras vissmagāk skārusi nabadzība, lai nodrošinātu šo personu pamatvajadzības; aicina dalībvalstis attiecīgos līdzekļus izmantot pareizi un novirzīt tos visnabadzīgākajām personām;

Ilgspējīgas pensijas

44. ņem vērā KVAI ietvērto priekšlikumu daudzām dalībvalstīm attiecībā uz pensiju reformām; pauž nožēlu, ka Komisijas ieteikumi tika veikti bez atsaucē uz Parlamenta ieteikumiem, kas ietverti zaļajā un baltajā grāmatā par pensijām; uzsver, ka pensiju reformām ir vajadzīga valstu politiskā un sociālā kohēzija un tās var būt veiksmīgas tikai tad, ja ir veiktas sarunas ar sociālajiem partneriem;
45. uzsver, ka vajadzīgās būtiskās pensiju sistēmu reformas dalībvalstīs būtu jāizstrādā, jāplāno un jāpieņem tā, lai nodrošināt to ilgtspēju, vienlaikus neapdraudot atbilstīgus pensijas līmeņus un pilnībā ievērojot stratēģijā „Eiropa 2020” paredzētās ekonomiskās un sociālās prioritātes;
46. uzsver, ka, lai nodrošinātu ilgtspējīgas pensiju sistēmas, ir jāveic vajadzīgās reformas; uzskata, ka, lai sekmīgi palielinātu faktisko pensionēšanās vecumu, pensiju reformas ir jāīsteno vienlaicīgi ar politiku, kas ierobežo piekļuvi agrīnas pensionēšanās shēmām un citiem ceļiem, kuri ļauj priekšlaicīgi aiziet no darba tirgus, rada nodarbinātības iespējas gados vecākiem darba ņēmējiem, nodrošina viņiem piekļuvi mūžizglītībai, ievieš nodokļu atvieglojumu politiku, kas dod stimulu turpināt strādāt, un atbalsta aktīvu novecošanu; uzsver pieaugošo slogu valstu budžetam un pensiju sistēmām, ko rada demogrāfiskās attīstības tendences, ņemot vērā to, ka pirmā tā sauktās „demogrāfiskā sprādziena” paaudzes daļa ir sasniegusi pensijas vecumu; atzīmē nevienmērīgo progresu un vērienu dalībvalstīs, veidojot un īstenojot strukturālas reformas, kuru mērķis ir paaugstināt nodarbinātības līmeni, pakāpeniski likvidējot priekšlaicīgas pensionēšanās shēmas un dalībvalsts līmenī un kopā ar sociālajiem partneriem novērtējot nepieciešamību līdz ar paredzamā dzīves ilguma pieaugumu veidot noturīgu pamatu likumā noteiktā un faktiskā pensionēšanās vecuma pieņemšanai; uzsver, ka dalībvalstīm, kuras šobrīd neveic pakāpeniskas reformas, vēlāk nāksies strauji ieviest reformas, kas radīs ievērojamas sociālās sekas;
47. pauž bažas par nepietiekamu pensiju risku to jauno eiropiešu paaudzei, kuri pašlaik ir bezdarbnieki vai strādā nedrošās darba vietās un kuri saskarsies ar problēmu, ka pensionēšanās vecums kļūst aizvien lielāks un pensiju aprēķina periods — garāks;

Eiropas sociālie stabilizatori

48. atzīmē, ka sociālās aizsardzības politika, jo īpaši bezdarbnieku un minimālā ienākuma pabalsti un progresīvā nodokļa piemērošana, sākotnēji palīdzēja mazināt ekonomikas lejupslīdes dziļumu un stabilizēja darba tirgu un patēriņu; tomēr uzsver, ka šo ļoti svarīgo ekonomisko un sociālo stabilizatoru spējas satraucošā kārtā ir samazinātas tajās dalībvalstīs, kurās šie stabilizatori ir visvairāk vajadzīgi; atzīmē, ka tā rezultātā mājāsaimniecību ienākumi un iekšzemes pieprasījums ir aizsargāts mazāk;
49. uzskata, ka ieviestās *bonus-malus* sistēmas nodrošina ieguvumus visām iesaistītajām pusēm;

50. uzsver, ka sociālo politiku un sociālos standartus dažkārt izmanto kā korekcijas faktorus saistībā ar fiskālās konsolidācijas prasībām; aicina Komisiju izvērtēt šo procesu radīto ietekmi uz labklājības valstīm un pilsoņiem; aicina dalībvalstis uzlabot sociālās aizsardzības sistēmu atbilstību un efektivitāti un nodrošināt, ka tās turpina darboties kā buferi pret nabadzību un sociālo atstumtību;
51. uzsver, ka Komisijai ir jānovērtē aprūpētāju nozīmīgums gan attiecībā uz sniegto aprūpi, gan ekonomiku un sabiedrību kopumā, atgādinot, ka aprūpētāju intereses reti tiek ņemtas vērā politikas programmās, kuras tos konsekventi un visaptveroši ietekmē;
52. uzskata, ka ES finansējums varētu sniegt ieguldījumu aprūpētāju spēju stiprināšanā saistībā ar atbalsta (piemēram, emocionālā atbalsta, apmaiņas un informācijas) sniegšanu un aizstāvību, un tas arī varētu sniegt atbalstu informācijas apmaiņai, pētniecībai un tīklu veidošanai; uzskata arī, ka varētu izskatīt iespējas saistībā ar leģislatīvajiem pasākumiem, nepārkāpjot valsts kompetenci un solidaritātes principu, un ka minēto varētu īstenot, piemēram, ar direktīvu par aprūpētāja atvaļinājumu;
53. uzsver gaidāmo pieprasījumu pēc kvalificētiem aprūpētājiem, ņemot vērā demogrāfiskās izmaiņas, kā arī to, cik svarīgi ir nodrošināt apmācību un izglītību topošajiem aprūpētājiem, lai novērstu visas aprūpes un sociālā nodrošinājuma sistēmas sabrukumu; turklāt uzskata, ka ir svarīgi sniegt pēc iespējas lielāku atbalstu aprūpētājiem (jo īpaši neoficiālajiem aprūpētājiem), kuru ieguldījums ir jāatzīst;
54. uzsver neārstējami slimu cilvēku aprūpes un paliatīvās medicīnas pakalpojumu nozīmi ilgtermiņa aprūpē; norāda, ka aprūpētājiem un mobilo paliatīvo grupu izmantotājiem ir iespēja novērst būtiskus trūkumus ilgtermiņa aprūpes sistēmās, jo šo darbinieku grupas veido dažādu profesiju pārstāvji, tās ir elastīgas un nodrošina sadarbību ar citām profesionālajām nozarēm;

Nepieciešamība uzlabot demokrātisko leģitimitāti un sociālo dialogu

55. uzsver, ka visām darba tirgus reformām vajadzētu būt balstītām uz sociālā dialoga pastiprinātu koordinēšanu;
56. uzsver, ka trijotne ir apstiprinājusi, ka, lai reformas būtu veiksmīgas, ir vajadzīga sociālo partneru kvalitatīva līdzdalība un spēcīgs sociālais dialogs, tostarp valsts līmenī, un ka jo īpaši EMS reformās būtu jāpastiprina sociālo partneru loma jaunajā ekonomikas pārvaldības procesā, īpaši saistībā ar Eiropas pusgadu; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu Eiropas pusgada procesā pilnvērtīgāk iesaistīt sociālos partnerus, tostarp saistībā ar Sociālā dialoga komiteju pirms ikgadējā GIP pieņemšanas;
57. aicina Eiropadomi un dalībvalstis nodrošināt valstu un reģionālo parlamentu, sociālo partneru, valsts iestāžu un pilsoniskās sabiedrības ciešu iesaistīšanos politikas norāžu īstenošanā un pārraudzībā atbilstoši stratēģijai „Eiropa 2020” un ekonomikas pārvaldības procesam, lai nodrošinātu līdzdalību; aicina Eiropadomi un Komisiju stratēģijas „Eiropa 2020” nodarbinātības, sociālo un izglītības mērķu uzraudzību un novērtēšanu efektīvāk iekļaut 2014. gada Eiropas pusgada procesā;

o

o o

58. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

REZOLŪCIJAS PIELIKUMS:

ĪPAŠI IETEIKUMI, KAS EIROPADOMEI JĀPIEŅEM TĀS POLITIKAS NORĀDĒS

Ieteikums Nr. 1: par sociālajiem rādītājiem

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Atzinīgi vērtē to, ka šogad gada izaugsmes pētījumam (GIP) pievienotajā Vienotā nodarbinātības ziņojuma projektā pirmo reizi ir ietverts nodarbinātības un sociālās politikas rezultātu pārskats, kas palīdzēs stiprināt nodarbinātības un sociālās politikas attīstības pārraudzību, veicot makroekonomisko uzraudzību Eiropas pusgada procesā. Uzskata, ka tam būtu jāietekmē politikas norādes Eiropas pusgadā, lai pastiprinātu ekonomikas un monetārās savienības sociālo dimensiju, kas ir ne tikai vēlama, bet arī nepieciešama krīzes pārvarēšanai un nopietnu sociālekonomisko atšķirību novēršanai eurozonā, tādējādi uzlabojot tās ilgtspēju.

Pauž dziļas bažas par Eiropas Parlamenta ierobežoto ietekmi uz Eiropas pusgadu. Pauž nožēlu par to, ka Komisija un Padome ir panākušas nelielu progresu, lai stiprinātu ekonomikas politikas norāžu demokrātisko kontroli. Uzskata, ka saskaņā ar spēkā esošajiem Līgumiem LESD 136. pants ļauj Padomei, pamatojoties uz Komisijas sniegtu ieteikumu un ņemot vērā tikai to dalībvalstu balsojumu, kuru naudas vienība ir euro, saskaņā ar Eiropas pusgadu pieņemt saistošas ekonomikas politikas pamatnostādnes eurozonas valstīm. Uzsver, ka stimulu mehānisms nostiprinātu ekonomikas politikas koordinācijas saistošo raksturu. Aicina iestāžu nolīgumā paredzēt Parlamenta līdzdalību gada izaugsmes pētījuma un ekonomikas politikas un nodarbinātības pamatnostādņu izstrādē un apstiprināšanā.

Tomēr atzīmē, ka atšķirībā no makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras rezultātu pārskata šie rādītāji nav noteikti par saistošiem. Prasa Komisijai un dalībvalstīm izvērtēt šo situāciju, ņemot vērā ES pieaugošo nelīdzsvarotību sociālajā un nodarbinātības jomā.

Pauž nožēlu, ka Komisijas ierosinātie nodarbinātības un sociālie rādītāji nav pietiekami, lai pilnībā aptvertu visas dalībvalstu situācijas nodarbinātības un sociālajā jomā. Prasa rezultātu pārskatā iekļaut papildu rādītājus, jo īpaši bērnu nabadzības līmeni, piekļuvu veselības aprūpei, bezpajumtniecību un pienācīga darba indeksu, lai varētu atbilstīgi novērtēt sociālo situāciju dalībvalstīs. Šie rādītāji — pēc apspriešanās ar Parlamentu — būtu regulāri jāpārskata. Nav izstrādāta kārtība, lai nodrošinātu, ka Eiropadome ņem vērā Eiropas Parlamenta nostāju, pirms tā ik gadu pieņem prioritātes, ko Komisija ir ierosinājusi gada izaugsmes pētījumā.

Ieteikums Nr. 2: Eurogrupa nodarbinātības un sociālo lietu ministru līmenī

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Uzsver, cik svarīgi ir tas, lai Eurogrupas nodarbinātības un sociālo lietu ministri vajadzības gadījumā tiktos pirms eurozonas samitiem. Vienlīdz nozīmīgas ir kopīgas sanāksmes, lai saskaņotu EPSCO padomes un ECOFIN padomes nostāju, tādējādi nodrošinot, ka eurozonas līderu sarunās un lēmumos sociālie un nodarbinātības jautājumi tiek aplūkoti pilnīgāk, un dodot ieguldījumu eurozonas valstu vai to valdību vadītāju sanāksmēs.

Ieteikums Nr. 3: pakts par ieguldījumu un produktivitātes palielināšanu ES

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Norāda, ka, lai gan strukturālās reformas var dot rezultātus vidējā līdz ilgā termiņā, ir jāstimulē ES iekšējais pieprasījums un šim nolūkam Komisijai un Padomei ir jāpalielina ieguldījumi, lai nodrošinātu ilgtspējīgu izaugsmi un kvalitatīvas darbavietas īstermiņā un palielinātu iespējas vidējā termiņā. Atzīmē, ka galvenie mērķi jau ir noteikti stratēģijā „Eiropa 2020” un 2012. gada jūnijā saskaņotajā Izaugsmes un nodarbinātības paktā, bet ir jāpasteidzina finansēšanas process. Tāpēc mudina dalībvalstis izveidot ieguldījumu paketi, lai panāktu būtiskus uzlabojumus ekonomikas situācijā īstermiņā, kā arī dalībvalstu darba tirgu stāvoklī, kā bija minēts Parlamenta 2013. gada 11. septembra rezolūcijā par jauniešu bezdarba novēršanu — iespējamajiem risinājumiem (2013/2045(INI)).

Atzinīgi vērtē to, ka GIP par 2014. gadu Komisija aicina dalībvalstis aizsargāt vai veicināt ilgāka termiņa ieguldījumus izglītībā, pētniecībā un inovācijā, enerģētikā un ar klimatu saistītos pasākumos. Tomēr uzskata, ka tas nav pietiekami, lai dalībvalstis ar jau tā ierobežotu budžetu varētu sasniegt šo mērķi.

Aicina Komisiju īstenot plānu, ar ko šīm dalībvalstīm palīdzētu veikt nepieciešamos ienesīgos ieguldījumus, piemēram, izglītībā un pētniecībā un izstrādē, ņemot vērā šo nozaru potenciālu nodrošināt izaugsmi un radīt darbavietas.

Ieteikums Nr. 4: kvalitatīvas darba vietas un pienācīgs atalgojums, lai palielinātu produktivitāti

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Darbaspēka vienības izmaksas, ražošanas izmaksas un rentabilitāte

Aicina nodrošināt tādus darba tirgus, kas ir labāk pielāgojami un dinamiski, spēj pielāgoties ekonomiskās situācijas traucējumiem, neizraisot darbinieku atlaišanu un pārmērīgas algu korekcijas. Atgādina, ka daudzu ES darba ņēmēju pirktspēja ir krasi samazinājusies, māsasaimniecību ienākumi ir pazeminājušies un iekšējais pieprasījums sarucis, vēl vairāk palielinot bezdarbu un sociālo atstumtību, jo īpaši valstīs, kuras krīze ir skārusi vissmagāk. Norāda, ka darbaspēka izmaksu samazināšana, kas tieši ietekmē algas/atalgojumu, nevar būt vienīgā stratēģija konkurētspējas atjaunošanai. Atzīmē — Komisijas paziņojumā par 2014. gada GIP ir uzsvērts, ka stabilākās valstis, kurām ir iespējas īstenot pietiekami elastīgus pasākumus, kā vienu no izdevumu palielināšanas veidiem varētu izmantot algu celšanu, prasa šajos ieteikumos ietvert vērienīgāku pieeju, ar ko veicināt līdzsvarotāku izaugsmi un darbavietu radīšanu eurozonā.

Atalgojums un pienācīga darba samaksa

Komisijai vajadzētu ierosināt pasākumus, kas mazina nevienlīdzību un garantē pienācīgu darba samaksu. Aicina dalībvalstis apkarot nodarbinātu personu nabadzību, īstenojot darba tirgus politiku, kuras mērķis ir nodrošināt strādājošiem iztikas minimumu, kas ir svarīgi ne tikai sociālajai kohēzijai un taisnīgumam sabiedrībā, bet arī spēcīgas ekonomikas saglabāšanai.

Nodarbinātības kvalitāte

Iesaka Komisijas KVAI 2014. gadam lielāku uzmanību pievērst nodarbinātības kvalitātei, kurai ir liela nozīme uz zināšanām balstītā ekonomikā, lai veicinātu augstu darba produktivitāti un ātru inovāciju ieviešanu, izmantojot kvalificētus, pielāgoties spējīgus un atbildīgus darbiniekus ar pienācīgiem veselības un drošības standartiem, drošības sajūtu un pieņemamu darba laiku. Politikas norādēs īpaša uzmanība būtu jāvelta darba ņēmēju piekļuvei darba pamattiesībām, kā paredzēts Līgumos un neskarot dalībvalstu tiesību aktus.

Būtu jācīnās pret nestabiliem darba apstākļiem un viltus pašnodarbinātību, kā arī to izplatību un jānodrošina personām, kurām ir pagaidu vai nepilnas slodzes darba līgumi, vai pašnodarbinātām personām atbilstīga sociālā aizsardzība un piekļuve apmācībai.

Būtu jānodrošina, ka tiek efektīvi īstenota direktīva, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju.

Ieteikums Nr. 5: reformas kvalitatīvas līdzdalības veicināšanai darba tirgū

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Valstu vispārējie un jauniešu nodarbinātības plāni

Komisijai KVAI 2014. gadam būtu jānosaka, ka valstu vispārējo un jauniešu nodarbinātības plānu iesniegšana ir obligāta.

Komisijai, pamatojoties uz GIP 2014. gadam, KVAI būtu jāietver nodarbinātības kvalitāte, apmācība, piekļuve mūžizglītībai, darba ņēmēju pamattiesības un atbalsts darba tirgus mobilitātei un pašnodarbinātībai, paaugstinot darba ņēmēju drošību.

Darba tirgus reformas un aktīva darba politika

Darba tirgus reformām vajadzētu būt vērstām uz darba produktivitātes un efektivitātes paaugstināšanu, lai uzlabotu ES ekonomikas konkurētspēju un nodrošinātu ilgtspējīgu izaugsmi un darba vietu radīšanu, vienlaikus stingri ievērojot Eiropas sociālo tiesību aktu kopuma un tā principu noteikumus un būtību. Reformas darba tirgū būtu jāīsteno tā, lai uzlabotu nodarbinātības kvalitāti.

Strukturālajām darba tirgus reformām būtu jārada iekšējais elastīgums, lai ekonomikas traucējumu laikā saglabātu nodarbinātību, un jānodrošina nodarbinātības kvalitāte, drošība pārejai no vienas darba vietas uz citu, bezdarbnieku pabalstu sistēmas, kas balstās uz aktivizēšanas prasībām un ir saistītas ar reintegrācijas politiku, kura saglabā nodarbinātības stimulus, vienlaikus nodrošinot pienācīgus ienākumus, kā arī līguma noteikumi, lai cīnītos pret darba tirgus segmentāciju, prognozētu ekonomikas pārstrukturēšanu un nodrošinātu piekļuvi mūžizglītībai.

Prasmju neatbilstību novēršana

Būtu jānodrošina nepieciešamo prasmju labāka pārraudzība konkrētās nozarēs un/vai reģionos un šīs prasmju neatbilstības nekavējoties jānovērš.

Komisijai un dalībvalstīm būtu jāsadarbojas ES prasmju panorāmas izstrādē, lai nodrošinātu visaptverošu pārskatu par ES nepieciešamajām prasmēm.

Būtu jāveicina sadarbība un sinerģija starp izglītības un apmācības nozari un uzņēmumiem, lai prognozētu nepieciešamās prasmes un pielāgotu izglītības un apmācības sistēmas darba tirgus vajadzībām ar mērķi nodrošināt, ka darbaspēkam piemīt nepieciešamās prasmes, un veicināt pāreju no izglītības un apmācības uz darba vidi; šajā saistībā būtiska nozīme būtu jāpiešķir duālās apmācības sistēmām.

Būtu jāveicina visu vecuma grupu piekļuve mūžizglītībai, ne tikai izmantojot formālo mācīšanos, bet arī attīstot neformālo un ikdienējo mācīšanos.

Līdz 2015. gadam būtu jāizveido neformālās un ikdienējās mācīšanās atzīšanas sistēma, kas piesaistīta Eiropas kvalifikāciju sistēmai.

Jauniešu bezdarbs

Prasa, lai ar Eiropas Jaunatnes nodarbinātības paktu tiktu īstenoti jau sen pieņemtie pasākumi un lai tiktu paredzēti jauni resursi un pasākumi ar mērķi risināt jauniešu bezdarba problēmu un samazināt to jauniešu skaitu, kuri nav nodarbināti, neizglītojas vai nav iesaistīti apmācībā (*NEET*), ņemot vērā kvalitātes aspektu, kas attiecas uz pienācīgu nodarbinātību, kurā pilnībā tiek ievēroti darba pamatstandarti.

Dalībvalstīm vajadzētu steidzami īstenot garantijas jauniešiem shēmas un efektīvi izmantot pieejamos resursus, pasākumus koncentrējot uz tiem jauniešiem, kuri atrodas vissarežģītākajā situācijā.

Aicina Komisiju garantiju jauniešiem noteikt par prioritāti, lai solītajā DFS starpposma pārskatā palielinātu pieejamo budžetu.

Komisijai un Padomei būtu jāņem vērā, ka arī dalībvalstīm, kurās tiek īstenota pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra, ir fiskālās iespējas izmantot šos pasākumus, jo īpaši uz laiku no pārmērīga budžeta deficīta aprēķiniem izslēdzot dalībvalstu līdzfinansējumu jauniešu bezdarba apkarošanas pasākumos.

Komisijai vajadzētu ierosināt stažēšanās kvalitātes sistēmu, kas cita starpā ietver kritērijus attiecībā uz mācību rezultātiem un *pienācīgu* darbu. Aicina Komisiju, dalībvalstis un Eiropas sociālos partnerus vērienīgi izmantot Eiropas Mācekļību alianses sniegtās iespējas.

Vecāka gadagājuma bezdarbnieki un ilgstošie bezdarbnieki

Dalībvalstīm būtu jārada nodarbinātības iespējas gados vecākiem darba ņēmējiem, jānodrošina viņiem piekļuve mūžizglītībai, jāievieš nodokļu atvieglojumu politika, kas dod stimulu turpināt strādāt, un jāatbalsta aktīva un veselīga novecošana.

Ilgstošie bezdarbnieki būtu jāatbalsta ar darba vietu izveides un integrētu aktīvas iekļaušanas pieeju palīdzību, tostarp ar pozitīviem aktivizēšanas stimuliem, piemēram, individuālām karjeras konsultācijām un programmām par labklājību darbā, pienācīgām pabalstu sistēmām un piekļuvi kvalitatīviem pakalpojumiem, lai palīdzētu viņiem no jauna iesaistīties darba tirgū un piekļūt kvalitatīvām darba vietām.

Sievietes

Komisijai būtu vairāk jāuzsver, cik svarīgi ir būtiski palielināt sieviešu līdzdarbību darba tirgū, kam ir liela nozīme, lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” pamatmērķi attiecībā uz nodarbinātības līmeni. Aicina pieņemt tādus pasākumus kā pieejama aprūpe un bērnu aprūpe, atbilstoša grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, paternitātes atvaļinājuma un bērna kopšanas atvaļinājuma sistēma un elastība attiecībā uz darba laiku un darba veikšanas vietu.

Dalībvalstīm vajadzētu ievērot un veicināt dzimumu līdztiesību, īstenojot savu valsts politiku un valsts reformu programmas (VRP).

Citas prioritārās grupas

Dalībvalstīm savās valsts reformu programmās būtu jāietver galvenie pasākumi nodarbinātības un sociālās iekļaušanas jomā, kas noteikti Eiropas stratēģijā attiecībā uz personām ar invaliditāti. Aicina Eiropas Komisiju šos pasākumus iekļaut valstīm adresētajos ieteikumos 2014. gadam.

Aicina par vienu no 2014. gada izaugsmes pētījuma prioritātēm noteikt minoritāšu integrēšanu, kuru līdzdalībai darba tirgū ir liela nozīme, lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” pamatmērķi attiecībā uz nodarbinātības līmeni. Aicina Komisiju un dalībvalstis risināt jautājumu saistībā ar minoritātēm piederošu personu (piemēram, romu) zemo līdzdalības līmeni darba tirgū.

Ieteikums Nr. 6: brīvprātīgas darbaspēka mobilitātes veicināšana

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Uzskata, ka, ņemot vērā to darba ņēmēju, īpaši jauniešu, skaitu, kuri nodarbinātības iespēju meklējumos dodas prom no savas izcelsmes valsts uz citu dalībvalsti, ir steidzami jāizstrādā atbilstoši pasākumi. Pašlaik tiek veikti grozījumi ES tiesību aktos, lai garantētu pensijas tiesību pārvedamību un turpinātu izmaksāt nodarbinātības pabalstus vismaz trīs mēnešus, kamēr saņēmējs meklē darbu citā dalībvalstī. Padome un Parlaments ir vienojušies par papildu pensijas tiesību pārrobežu pārvedamību.

Ieteikums Nr. 7: ceļā uz taisnīgākām nodokļu sistēmām

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Norāda, ka Starptautiskais Valūtas fonds (SVF) nesēn uzsvēra, ka pastāv iespēja piemērot labākus un progresīvākus nodokļus, kas varētu palīdzēt samazināt nevienlīdzību ES. Uzsver, ka ir jāmazina darbaspēkam uzliktais nodokļu slogs, paredzot citus ilgtspējīgākus nodokļu veidus, lai veicinātu izaugsmi un darbvietu radīšanu un nodrošinātu papildu ienākumus nolūkā palielināt konsolidācijas centienu leģitimitāti.

Ieteikums Nr. 8: nabadzības un sociālās atstumtības samazināšana

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Dalībvalstīm vajadzētu pastiprināt drošības tīklus un nodrošināt labklājības sistēmu efektivitāti, kā arī veikt ieguldījumus profilakses pasākumos.

Mudina Komisiju ņemt vērā ekonomikas korekciju programmu ietekmi uz progresu stratēģijas „Eiropa 2020” pamatmērķu sasniegšanā dalībvalstīs, kuras saskaras ar finansiālām grūtībām, un panākt vienošanos par korekciju programmu pārveidošanu, lai tās saskaņotu ar stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem.

Ieteikums Nr. 9: ilgspējīgas pensijas

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Uzsver, ka, lai nodrošinātu ilgspējīgas pensiju sistēmas, ir jāveic vajadzīgās reformas; uzskata, ka, lai sekmīgi palielinātu faktisko pensionēšanās vecumu, pensiju reformas ir jāīsteno vienlaicīgi ar politiku, kas ierobežo piekļuvi agrīnas pensionēšanās shēmām un citiem ceļiem, kuri ļauj priekšlaicīgi aiziet no darba tirgus, rada nodarbinātības iespējas gados vecākiem darba ņēmējiem, nodrošina viņiem piekļuvi mūžizglītībai, ievieš nodokļu atvieglojumu politiku, kas dod stimulu turpināt strādāt, un atbalsta aktīvu un veselīgu novecošanu.

Uzsver pieaugošo slogu valstu budžetam un pensiju sistēmām, ko rada demogrāfiskās attīstības tendences, ņemot vērā to, ka pirmā tā sauktās „demogrāfiskā sprādziena” paaudzes daļa ir sasniegusi pensijas vecumu. Atzīmē nevienmērīgo progresu un vērienu dalībvalstīs, veidojot un īstenojot strukturālas reformas, kuru mērķis ir paaugstināt nodarbinātības līmeni, pakāpeniski likvidējot priekšlaicīgas pensionēšanās shēmas un dalībvalsts līmenī un kopā ar sociālajiem partneriem novērtējot nepieciešamību līdz ar paredzamā veselīgas dzīves ilguma pieaugumu veidot noturīgu pamatu likumā noteiktā un faktiskā pensionēšanās vecuma pieņemšanai. Uzsver, ka dalībvalstīm, kuras šobrīd neveic pakāpeniskas reformas, vēlāk nāksies strauji ieviest reformas, kas radīs ievērojamas sociālās sekas.

Ieteikums Nr. 10: Eiropas sociālie stabilizatori

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Atzīmē, ka sociālās aizsardzības politika, jo īpaši bezdarbnieku un minimālā ienākuma pabalsti un progresīvā nodokļa piemērošana, sākotnēji palīdzēja mazināt ekonomikas lejupslīdes dziļumu un stabilizēja darba tirgu un patēriņu. Tomēr uzsver, ka šo ļoti svarīgo ekonomisko un sociālo stabilizatoru spējas satraucošā kārtā ir samazinātas tajās dalībvalstīs, kurās šie stabilizatori ir visvairāk vajadzīgi. Atzīmē, ka tā rezultātā mājāsaimniecību ienākumi un iekšzemes pieprasījums ir aizsargāts mazāk.

Uzsver, ka sociālo politiku un sociālos standartus dažkārt izmanto kā korekcijas faktorus saistībā ar fiskālās konsolidācijas prasībām. Aicina Komisiju izvērtēt šo procesu radīto ietekmi uz labklājības valstīm un to pilsoņiem. Aicina dalībvalstis uzlabot sociālās aizsardzības sistēmu atbilstību un efektivitāti un nodrošināt, ka tās turpina darboties kā buferi pret nabadzību un sociālo atstumtību.

Ieteikums Nr. 11: demokrātiskās leģitimitātes un sociālā dialoga stiprināšana

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Visām darba tirgus reformām vajadzētu būt balstītām uz sociālā dialoga pastiprinātu koordinēšanu.

Lai reformas būtu veiksmīgas, ir jānodrošina un jāpastiprina sociālo partneru kvalitatīva līdzdalība un spēcīgs sociālais dialogs, tostarp valsts līmenī, un jo īpaši EMS reformās būtu jāpastiprina sociālo partneru loma jaunajā ekonomikas pārvaldības procesā, īpaši saistībā ar Eiropas pusgadu.

Būtu jāīsteno Komisijas priekšlikums Eiropas pusgada procesā aktīvāk iesaistīt sociālos partnerus, tostarp saistībā ar Sociālā dialoga komiteju pirms ikgadējā GIP pieņemšanas.

Eiropadomei un dalībvalstīm būtu jānodrošina valstu un reģionālo parlamentu, sociālo partneru, valsts iestāžu un pilsoniskās sabiedrības cieša iesaistīšanās politikas norāžu īstenošanā un pārraudzībā atbilstoši stratēģijai „Eiropa 2020” un ekonomikas pārvaldības procesam, lai nodrošinātu līdzdalību.

Eiropadomei un Komisijai stratēģijas „Eiropa 2020” nodarbinātības, sociālo un izglītības mērķu uzraudzība un novērtēšana būtu efektīvāk jāiekļauj 2014. gada Eiropas pusgada procesā.